

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Broučkové a soudkyně JUDr. Milady Uhlířové a Mgr. Kateřiny Horákové v právní věci

navrhovatelů: **a) Jakub Sedláček**, narozený dne 28. 2. 1969
bytem Romana Blahníka 807, 156 00 Praha 5 – Zbraslav

b) Harvardský průmyslový holding a.s. – v likvidaci, IČO 44269595
sídlem Uhelný trh 414/9, 110 00 Praha 1

 oba zastoupeni advokátkou JUDr. Evelynou Lojdovou
sídlem Pařížská 67/11, 110 00 Praha 1

za účasti: **Doc. Ing. Zdeněk Častorál, DrSc.**, narozený dne 17. 4. 1944
bytem Rytířova 812, 140 00 Praha 4 – Kamýk
zastoupený advokátem Mgr. Markem Nemethem
sídlem Opletalova 55, 110 00 Praha 1

o odvolání likvidátora, o **odvolání účastníka** proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. července 2019, č. j. 75 Cm 245/2013 – 402, 75 Cm 76/2017

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Účastník je povinen zaplatit navrhovatelům na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 12 729,20 Kč, k rukám jejich zástupce, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze rozhodl v záhlaví uvedeným usnesením tak, že soud odvolává účastníka Doc. Ing. Zdenka Častorála, DrSc. z funkce likvidátora navrhovatele b) (výrok I.), že účastník Doc. Ing. Zdeněk Častorál, DrSc., je povinen zaplatit navrhovateli a) na nákladech řízení částku 22 011,50 Kč, a to k rukám advokátky JUDr. Evelyny Lojdové do tří dnů od právní moci usnesení (výrok II.), a že účastník Doc. Ing. Zdeněk Častorál, DrSc., je povinen zaplatit navrhovateli b) na nákladech řízení částku 25 157, 20 Kč, a to k rukám advokátky JUDr. Evelyny Lojdové do tří dnů od právní moci usnesení (výrok III).
2. Navrhovatel a) se návrhem doručeným soudem prvního stupně dne 24. 9. 2013, poté, co bylo řízení po připuštění změn návrhu (usnesením ze dne 10. 9. 2018, č. j. 75Cm 245/2013-259) částečně zastaveno, domáhá odvolání účastníka z funkce likvidátora navrhovatelky b). Tvrdí, že již od léta 2011 účastník v této funkci všemožně brání výkonu oprávnění dozorcí rady navrhovatelky b), včetně odepření provádění kontroly a dohledu. S prostředky navrhovatelky b) nakládá v rozporu s péčí řádného hospodáře, a též dlouhodobě špatně vedl účetnictví navrhovatelky b), které bylo zkresleno o miliardy Kč [z tohoto důvodu dostala účetní závěrka navrhovatelky b) za rok 2016 negativní výrok auditora], způsobil navrhovatelce b) další škodu ztrátou soudního sporu pro včasnost neuhrazení soudního poplatku, v jejímž důsledku navrhovatelka b) vynaložila cca 27 milionů Kč. Dále argumentoval shodně jako navrhovatelka b).

3. Navrhovatelka b) (dále i jen „Společnost“) se návrhem doručeným soudem prvního stupně dne 29. 5. 2017 [před spojením s věcí navrhovatele a) ke společnému projednání usnesením č. j. 75 Cm 245/2013, 75 Cm 76/2017 ze dne 27. 3. 2019] domáhá rovněž odvolání účastníka z funkce svého likvidátora. Uvádí, že účastník s novými likvidátory navrhovatelky b) JUDr. Mixovou a Tomko a partneři, v. o. s. odmítl spolupracovat a nepředal jim žádné dokumenty nebo záznamy o vedení likvidace, uzavřené smlouvy či účetnictví navrhovatelky b), ačkoliv k tomu byl a stále je opakovaně vyzván. Účastník též odmítl novým likvidátorům poskytovat jakoukoliv součinnost. V minulosti účastník navíc způsobil navrhovatelce b) škodu, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem podepsaného soudu ze dne 20. 10. 2016, sp. zn. 73 Cm 10/2015. V souladu se zásadou péče řádného hospodáře není, aby účastník funkci likvidátora nadále vykonával a měsíčně za ní pobíral odměnu ve výši 15 000 Kč. Dále argumentovala shodně jako navrhovatel a).
4. Účastník navrhl zamítnutí návrhu s tím, že námitky navrhovatelů jsou nedůvodné.
5. V této věci již soud prvního stupně rozhodl usnesením ze dne 2. 5. 2017, č. j. 75Cm 245/2013-155, kterým návrh navrhovatele a) zamítl. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 11. 2017, č. j. 7 Cmo 329/2017-190, bylo jeho rozhodnutí dle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
6. Soud prvního stupně ve svém druhém rozhodnutí vyšel z toho, že:
 - a) navrhovatelka b) je od 31. 10. 1997 dosud v likvidaci, že navrhovatel a) je od 21. 8. 2017 jeho předsedou představenstva, s tím, že v období od 21. 2. 2013 do 3. 10. 2013 byl předsedou jeho dozorčí rady; účastník je od 9. 8. 2015 dosud likvidátorem navrhovatelky b) a jeho dalšími likvidátory od 21. 3. 2017 jsou dosud JUDr. Mixová a Tomko a partneři, v. o. s.,
 - b) v řízení vedeném mezi navrhovatelkou b) jako žalobkyní a účastníkem jako žalovaným rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 10. 2016, č. j. 73 Cm 10/2015-89, kterým byla žalovanému (tj. účastníku) uložena povinnost zaplatit žalobci [tj. navrhovatelce b)] částku 246 497 Kč z důvodu, že žalovaný porušil své povinnosti plynoucí mu z funkce likvidátora žalobkyně, když nepožádal včas příslušný finanční úřad o vrácení přeplatku na dani, neboť nejednal s péčí řádného hospodáře, v důsledku čehož zaniklo právo žalobce na vrácení přeplatku v této výši. Tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6Cmo 40/2017-136, který nabyl právní moci dne 31. 7. 2017,
 - c) společné schůzky všech likvidátorů ohledně likvidace navrhovatelky b) proběhly toliko tři, a to ve dnech 14. 3. 2017, 20. 3. 2017 a 6. 4. 2017, kdy poté již žádná taková schůzka neproběhla, neboť na žádnou z dalších schůzek, které poté konali zbývající dva likvidátoři (tj. Tomko a partneři, v.o.s. a JUDr. Mixová), se účastník nedostavil, jakož dále i to, že účastník se neúčastnil žádné z valných hromad navrhovatelky b), které se konaly 29. 5. 2017, 5. 4. 2018 a 13. 9. 2018. A že na další setkání likvidátorů navrhovatelky b) např. dne 31. 7. 2017, 14. 9. 2017, 8. 11. 2017, 20. 12. 2017 a 28. 2. 2018, ohledně rozhodování agendy navrhovatelky b) se žádosti o potvrzení účasti emailovou zprávou byly zasílány výzvy JUDr. Mixové a Tomko a partneři, v. o. s., likvidátorů navrhovatelky b), s informacemi kdy a kde se budou konat, jež byly účastníku jako dalšímu likvidátorovi doručeny,
 - d) řádné valné hromady navrhovatele b) konané dne 29. 5. 2017 se účastnili likvidátoři JUDr. Mixová a dále Ing. Tomko (zastupující Tomko a partneři, v.o.s.), jakož i to, že na této valné hromadě bylo též přijato nové znění stanov a provedena volba a odvolání členů orgánů navrhovatelky b). Náhradní valné hromady navrhovatelky b) konané dne 5. 4. 2018 se účastnili stejní likvidátoři, jakož i to, že na této valné hromadě byly přijaty nové stanovy navrhovatelky b). Řádné valné hromady navrhovatelky b) konané dne 13. 9. 2018 se účastnili stejní likvidátoři, jakož i to, že na této valné hromadě byla též přijata změna stanov.

e) v rámci nařízeného předběžného opatření usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017, č. j. 75 Cm 76/2017 - 8, jež nabylo právní moci dne 16. 10. 2017, bylo účastníku uloženo předat navrhovateli b) též účetní závěrky za roky 2000 – 2016 včetně všech příloh, jakož i veškeré archivované dokumenty vztahující se k předešlému průběhu likvidace HPH, včetně dokumentů navrhovatelky b) v jejich elektronické podobě. Z protokolu o úkonu soudního exekutora – odebrání věci., č. j. EX 381/17-18, ze dne 8. 9. 2017 má soud za zjištěné, že na základě exekučního příkazu č. 1, č. j. 041 EX 381/17-14, o odebrání věci, vydaného soudním exekutorem Mgr. Dvořákem, dle usnesení č. j. 75 Cm 76/2017-8, byla od povinného účastníka získána též část papírového účetnictví, jež převzal navrhovatel a) jako předseda představenstva (viz závěr protokolu před uvedením data ukončení úkonu). JUDr. Mixová požadovala na účastníku předání účetnictví navrhovatelky b) předtím, než nabylo usnesení o jejím jmenování likvidátorkou navrhovatelky b) právní moci, a dále poté na třech schůzkách, které proběhly za účasti všech likvidátorů účastníka, účastník jí však účetnictví nepředal, kdy poté po uvedené exekuci byla navrhovatelce b) předána část účetnictví navrhovatelky b).

f) usnesením policie České republiky, č. j. NCOZ-1500-157/TC-2016-412401, ze dne 3. 10. 2017 policejní orgán odložil věc podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry podle ust. § 248 odst. 1, 4 trestního zákona, kterého se měl dopustit Tomáš Ševčík jako předseda představenstva navrhovatelky b). Z usnesení Vrchního státního zastupitelství ze dne 7. 11. 2017, č. j. 4 VZN 1535/2015-264, má soud za zjištěné, že stížnost navrhovatelky b) proti tomuto usnesení policejního orgánu byla zamítnuta, neboť není důvodná. Z doznání účastníka má soud za zjištěné, že nemá informace o tom, že by vůči panu Ševčíkovi bylo zahájeno trestní stíhání, resp. že by se změnil stav oproti tomu, co je obsahem této písemnosti.

7. Po té soud prvního stupně citoval ust. zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „obch. zák.“), podle kterých oba návrhy, s ohledem na ust. § 3043 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), posuzoval. K tomu uvedl, že i pokud by však bylo postupováno podle ust. § 191 odst. 2 o. z., je zřejmé, že předpoklady pro odvolání likvidátora jsou podle obou úprav stejné.
8. Následně dospěl soud prvního stupně k závěrům, že právní zájem má navrhovatel a) jako předseda představenstva navrhovatelky b), tj. člen jejího statutárního orgánu, neboť na likvidátory přešla působnost statutárního orgánu jen v takovém rozsahu, jaký je potřebný pro naplnění cílů likvidace, ve zbylém rozsahu ji nadále statutární orgán vykonává. Předseda představenstva má tedy z tohoto důvodu právní zájem na řádném průběhu likvidace. Navrhovatelka b) má jako společnost právní zájem na podání návrhu (ust. § 71 odst. 4 obch. zák.), protože účastník v ní vykonává funkci likvidátora.
9. Soud prvního stupně vyložil, že účelem likvidace je likvidace společnosti (ust. § 72 odst. 1 obch. zák.), tedy vypořádání majetku navrhovatele b) (ve smyslu ust. § 75 odst. 1 och. zák.), tj. vyrovnání dluhů věřitelů a naložení s čistým majetkovým zůstatkem, jenž vyplývá z likvidace (tj. likvidačním zůstatkem). Je-li likvidátorů více, musí být jejich činnost tomuto účelu podřízena, a není přípustné zabřednout do osobních sporů mezi likvidátory a v jejich důsledku tento cíl nenaplnovat. Předmětem řízení je odvolání účastníka, nikoliv zbylých likvidátorů navrhovatele b), z čehož je zřejmé, že je zapotřebí posuzovat (ust. § 71 odst. 4 obch. zák.), zda to byl účastník, kdo jednal s péčí řádného hospodáře. Pročež shrnul své závěry, které jednotlivě o porušování povinností likvidátora společnosti učinil (odst. 25 až 33, 37 usnesení), že pokud účastník nerespektoval povinnosti vyplývající z ust. § 66 odst. 4 obch. zák., a na schůzky likvidátorů navrhovatelky b), navzdory mnoha výzvám, nedocházel, neúčastnil se valných hromad navrhovatelky b), neposkytoval ostatním likvidátorům potřebnou součinnost k naplnění účelu likvidace, pak je zřejmé, že účel likvidace svým jednáním v rámci výkonu péče řádného hospodáře zjevně a dlouhodobě neplnil, a jelikož mu nadto byla pravomocným soudním rozhodnutím uložena i povinnost k úhradě škody v relativně vysoké výši 246 497 Kč při výkonu likvidace, je zřejmé, že hmotněprávní podmínka spočívající v porušování povinností likvidátora byla

naplněna, protože byl z této funkce odvolán (ust. § 71 odst. 4 obch. zák.). A nebylo tedy, v zájmu hospodárnosti a rychlosti řízení, přistoupeno k posuzování dalších tvrzených pochybení účastníka. Důvod pro jmenování dalšího likvidátora soudem prvního stupně shledán nebyl, kdy tak není již ani navrhováno. V navrhovatelce b) jsou v současné době činní dva likvidátoři a tento počet lze považovat za dostatečný. Zákon ostatně zásadně vychází z toho, že postačí likvidátor jen jeden a z tohoto pohledu je namístě vykládat i požadavek na nahrazení odvolaného likvidátora jinou osobou (ust. § 71 odst. 4, § 71 odst. 1 obch. zák., § 189 odst. 1, § 191 odst. 2 o. z.). O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 1 odst. 3 z. ř. s., neboť oba navrhovatelé byli v řízení plně úspěšní. Při určení jejich výše vyšel z toho, že navrhovatel a) do doby převzetí zastoupení advokátem ke dni 17. 5. 2019 vystupoval v řízení sám, a ode dne 17. 5. 2019 byl zastoupen právním zástupcem jako navrhovatel b). Navrhovatel b) do data 11. 3. 2019 vystupoval v řízení rovněž sám, ode dne 11. 3. 2019 do 17. 5. 2019 byl zastoupen stejným právním zástupcem toliko on a ode dne 17. 5. 2019 byly stejným právním zástupcem zastoupeni oba navrhovatelé. Proto soud prvního stupně uložil účastníku povinnost zaplatit na náhradě nákladů řízení navrhovateli a) částku 22 011, 50 Kč a navrhovateli b) částku 25 157, 20 Kč, jejichž výši určil dle ust. § 151 odst. 2 a 3 o. s. ř.

10. Proti usnesení soudu prvního stupně se včas odvolal účastník, který k jednotlivým důvodům, jež vedly soud prvního stupně k jeho odvolání z funkce likvidátora, namítal, že soud prvního stupně:

1. Neúplně zjistil skutkový stav věci, když se předně vůbec nezabýval tím, o jakou škodu, jejíž náhrada byla účastníku uložena rozsudkem Vrchního soudu v Praze, č. j. 6 Cmo 40/2017-136, se mělo jednat, ani tím, že byla účastníkem zcela nahrazena převodem na účet, zápočtem a zaplacením do pokladny. Nezabýval se ani tím, že navrhovatel, který o zániku dluhu věděl, naopak neplatně postoupil pohledávku navrhovatele za účastníkem paradoxně JUDr. Cupkovi (bývalému konkursnímu správci navrhovatele, který v r. 2005 měl požádat a nepožádal o vrácení přeplatku), který následně poslal účastníka do exekuce. Účastník tak díky protiprávnímu jednání navrhovatele (jeho likvidátorů) musel několik let čelit neoprávněné exekuci ze strany a za této situace se nelze divit, že zbylým likvidátorům účastník nevěří.

2. Neúplně zjistil skutkový stav a učinil nesprávná skutková zjištění o nenaplňování účelu likvidace ze strany účastníka tím, že se účastník vyjma prvních tří, žádné z mnoha dalších schůzek likvidátorů, o nichž byl prokazatelně a včas vyzvozen neúčastnil, neboť v rozsudku zcela pominul zásadní důkazní prostředky předložené účastníkem. Účastník totiž na všechny písemné výzvy řádně reagoval, odesílal přes 80 výzev zbývajícím likvidátorům, kteří na jejich obsah nijak nereagovali. Soud tyto závažné důkazy opomíjí a v usnesení se o nich vůbec nezmiňuje. Účastník v těchto dopisech vyzývá likvidátory k předkládání listin tak, aby i on mohl být aktivní v rámci likvidace. Naopak, zbývajcí likvidátoři tím, že tyto informace účastníkovi záměrně odpírají jej zcela nepokrytě z likvidace „vyšachovali“.

3. Účastníkovi odepřel spravedlnost ze strany soudu tím, že nevyhověl jeho návrhu na spojení tohoto řízení s řízením vedeným pod sp. zn. 75 Cm 88/2017 o odvolání zbývajících likvidátorů, naopak zcela účelově řízení o odvolání zbývajících likvidátorů přerušil, neboť tím, že účastníka odvolal, očekává, že se může zbavit i řízení sp. zn. 75 Cm 88/2017, kde účastník ztratí aktivní věcnou legitimaci; přístup soudu je čistě formalistický, který v nesporném řízení nemá místo.

4. Nesprávně právně posoudil neúčast účastníka na valných hromadách, neboť pokud je zřejmé, že valné hromady jsou svolány neplatně (dosavadní soudní rozhodnutí mu v tomto dávají za pravdu), jaký má dle odvolatele smysl se jich účastnit.

5. Porušil zásadu spravedlivého procesu spočívající „v rovnosti zbraní“ tím, že důkazní návrhy účastníka řízení zamítl, včetně výsledku účastníka, ačkoliv takto vyslechnul likvidátorku Mixovou, a zamítl i kladení dotazů vyslýchané druhé likvidátorce, které měly osvětlit jejich případné vazby na pana Ševčíka, pana Vostrého, potažmo pana Koženého.

11. Dále odvolatel namítal, že žádný dokument, který je uveden v usnesení o předběžném opatření ze dne 31. 5. 2017, č. j. 75 Cm 76/2017-8 se u účastníka nenacházel a exekuce vedená vůči účastníkovi tak nemohla být vykonána, byť některé dokumenty zabaveny byly – nejde však o ty, které měly být dle usnesení zajištěny. Účastník tyto dokumenty vydat ani nemohl, neboť je u sebe neměl. K tomu navrhoval účastník výslech účetní Netolické i pana Olivy, jakož i výslech účastníka. Své odvolání doplnil podáním ze dne 21. 1. 2020 o svá tvrzení tak, že již v roce 2001 podal trestní oznámení na V. Koženého a B. Vostrého pro podezření z trestné činnosti a aktivně se podílel na straně poškozené účastnice b) v celém procesu projednávání uvedené věci, výsledkem čehož bylo pravomocné odsouzení těchto osob, včetně náhrady škody. Je proto důvodné podezření na snahu pravomocně odsouzených osob cestou svých zprostředkovatelů a navrhovatelů na odvolání likvidátora, že vyjednávají o zachování převážné části majetku navrhovatelky b) pravomocně odsouzeným osobám. Jako důkaz navrhuje spis č. j. 6 To 52/2011. Navrhovatelé [zřejmě míněno zbývající likvidátoři navrhovatelky b)] účelně oddalují projednání žaloby na jejich odvolání tím, že řízení o nich bylo přerušeno. Opakovaným cílem navrhovatelů je snaha zastavit řízení o návrzích na neplatnost valných hromad navrhovatelky b), např. řízení sp. zn. 77 Cm 142/2018 bylo přerušeno. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh navrhovatelů se zamítá in eventum, aby odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uplatnil náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
12. K odvolání účastníka se obsáhle vyjádřili navrhovatelé tak, že o způsobení škody účastníkem navrhovatelce b) ve výši 246 497 Kč existuje pravomocné rozhodnutí, a pro posouzení věci je tak rozhodující již samotný fakt, že doc. Častorál ji Společnosti způsobil při výkonu funkce likvidátora. Jestliže se účastník brání zjištěním soudu prvního stupně o jeho pasivitě a o jeho neúčasti na pravidelných schůzkách likvidátorů tím, že jim zaslal více než 80 výzev, kterými je vyzval k předložení dokumentů, aby se k nim vyjádřil, tak tato jeho obrana je nesmyslná. Zásadní rozhodnutí likvidátorů je třeba projednat osobně, probrat možné alternativy či budoucí dopady přijatých rozhodnutí, jakož se i dohodnout na dlouhodobých strategických cílech při vedení likvidace. Účastník za poslední 2,5 roku nepřišel nikam, kam by nebyl soudně předvolán. Je zcela absurdní představa, aby si o těchto záležitostech, které jsou zvláště v případě Společnosti velice komplikované, likvidátoři dopisovali. Tím by se už neúměrně dlouhá likvidace HPH ještě prodloužila, a byl by zmařen i jeden z důvodů, pro který byli rozhodnutím soudu noví likvidátoři jmenováni do svých funkcí vedle doc. Častorála, tj. aby mu pomohli a urychlili mnohaletou likvidaci ukončit. Jediným důsledkem účastníkových výzev je simulace činnosti účastníka a zahlcení společnosti nepřínosnou korespondencí. Doc. Častorál se svoji absolutní pasivitou při výkonu funkce likvidátora rovněž snaží omluvit i tím, že uvádí, že se ke spolupráci s novými likvidátory staví rezervovaně, když oni „spolupracují“ s Ing. Ševčíkem. Společnost nemá zákonnou možnost vyvodit důsledky z trestních řízení ukončených ještě ve fázi prověřování a nemá kontrolu nad tím, kdo je valnou hromadou zvolen členem dozorčí rady Společnosti, a proto noví likvidátoři s Ing. Ševčíkem jako členem dozorčí rady nemohou nebyť v kontaktu. Argument účastníka tak není způsobilý omluvit jeho několikaletou pasivitu. Mylná je i argumentace účastníka, že nesouhlasí se spojením řízení sp. zn. 75 cm 245/2013 a 75 Cm 76/2017 do jednoho řízení nebo zpochybňuje-li přerušování řízení sp. zn. 75 Cm 88/2017, neboť opět polemizuje se soudními rozhodnutími, která přezkoumal i odvolací soud, a která již nabyla právní moci, což je z pohledu navrhovatelů nepřijatelné. K jím tvrzeným důvodům jeho neúčasti na valných hromadách uvedl, že smysl valných hromad je zřejmý - informovat akcionáře o dění ve společnosti v souladu s jejich zákonnými právy na informace. I kdyby se nakonec ukázalo, že valné hromady byly svolány neplatně, má toto vliv toliko na platnost jejich usnesení, nepopírá to ale právo akcionářů na informace o stavu Společnosti. Účastník pak ve svém odvolání již poněkolkáté nerespektuje soudní rozhodnutí, kterým je předběžné opatření vydané Městským soudem v Praze, jež bylo potvrzeno i soudem odvolacím. Protože se jím účastník neřídil, byla provedena exekuce, a to poté, co byl před jejím zahájením vyzván ke spolupráci

s novými likvidátory, ale na to nijak nereagoval. K dobrovolnému vydání věci byl vyzván i soudním exekutorem, na což nereagoval. Exekuci proběhla zcela v souladu se zákonem a tvrzení účastníka, že věci specifikované v předběžném opatření neměl, je nejen nevěrohodné, ale též bezpředmětné. Své vyjádření doplnili dne 31. 1. a 10. 6. 2020 tak, že dalšími důvody pro odvolání účastníka z funkce likvidátora je jednak to, že ačkoliv je jinak ve své funkci pasivní, a žádné valné hromady se neúčastnil, všechny je z titulu své funkce napadl a domáhá se neplatnosti jejich usnesení. A i to, že účastník na zbývajících likvidátory a členy orgánů účastníka b) neustále jako další stávající likvidátor společnosti veřejně útočí, očerňuje je a poškozuje je v očích akcionářů společnosti a široké veřejnosti, a to tím, že na svém soukromém webu prezentuje svá stanoviska k průběhu likvidace, a kde opakovaně uvádí, že zbývajících likvidátorů a další osoby páchají trestnou činnost, jsou zločinně spolčeni a poškozují společnost prováděnými kroky. Dále uvedli, že pro toto odvolací řízení je stěžejní důvod, pro který doc. Častorál žádal o odročení jednání v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 75 Cm 152/2017, ve kterém se navrhovatel b) domáhá na doc. Častorálovi zaplacení náhrady škody v řádu desítek milionů Kč, kterou měl společnosti způsobit při výkonu funkce likvidátora. Tím je dle účastníka v této věci to, že je imobilní, a že jeho zdravotní stav mu neumožňuje, aby se zúčastnil soudního jednání. Čímž účastník potvrdil, že mu jeho zdravotní stav neumožňuje plnohodnotně vykonávat funkci likvidátora společnosti. Navrhovatelé shodně navrhli, aby odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně potvrdil jako věcně správné a uplatnil náhradu nákladů řízení, které jim vznikly poskytnutím dvou úkonů právní služby jejich zástupcem; spočívají v odměně advokáta, náhradě hotových výdajů, jakož i náhradě DPH, přičemž potvrzení, že zástupce je plátcem DPH, je založeno ve spise.

13. Při jednání odvolacího soudu doplnili navrhovatelé své vyjádření tak, že od rozhodnutí soudu prvního stupně se v postoji účastníka jako likvidátora nic nezměnilo, účastník se nadále neúčastní pravidelných jednání likvidátorů, na která je zván doporučenými dopisy, a která se konají pravidelně; těchto schůzek se již konalo 33. K doplněným tvrzením navrhli k důkazu, zápisy z těchto jednání, pozvánky na tyto jednání adresované účastníkovi, jakož i doručky. Pokud se týká konání valných hromad, následně se konaly další dvě valné hromady, kterých se opět účastník neúčastnil, k tomu označili listinné důkazy. Současně uvádějí, že účastník se odmítl dostavit na soudní jednání v řízení vedeném na Kypru, které sám inicioval jako likvidátor, a jež již společnost stálo 8 000 000 Kč. Současně je nutno dodat, že účastník si již déle než tři roky žádnou z povinností likvidátora neplní a funkci likvidátora nevykonává. Pokud jde o návrh na jmenování dalšího likvidátora, k tomu se vyjadřuje, jak navrhovatel a) tak navrhovatelka b), že na tomto samozřejmě netrvají, neboť v současné době má společnost likvidátory dva, kteří jsou seznámeni s problematikou likvidace, a počet likvidátorů je proto dostatečný.
14. K tomu zástupce odvolatele uvedl, že se může vyjádřit pouze k tvrzením týkajících se jednání likvidátorů, neboť pokud je mu známo, tak účastník na pozvánky, které mu jsou zasílány, reaguje opět písemnými výzvami, tak jak tomu bylo po celou dobu. Zopakoval, že to proč se účastník chová rezervovaně k činnosti obou dvou likvidátorů, řádně již vysvětlil, ale soud prvního stupně k tomu přistoupil zcela formalisticky a vůbec se jeho tvrzením nezabýval.
15. Odvolací soud, jenž s ohledem na čl. II. bod 2. zákona č. 293/2013 Sb. postupoval dle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen o. s. ř.), neboť řízení bylo zahájeno dne 24. 9. 2013, přezkoumal napadené usnesení dle ust. § 211 a násl. o. s. ř. a po provedeném jednání dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
16. Rozhodné hmotné právo se podává z § 3028 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále též jen „o. z.“), a § 775 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) [dále též jen „z. o. k.“]. Vrchní soud v Praze, proto věc posoudil podle občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích (tj. podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2014), neboť rozhodnutí soudu o odvolání jednatele je rozhodnutím konstitutivním, a to ve statusové věci právnické osoby (srov. obdobně usnesení

Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 27 Cdo 3483/2017, veřejnosti dostupné na www.nsoud.cz).

17. Soud prvního stupně při posouzení věci vycházel z právní úpravy účinné do 31. 12. 2013, předně z § 71 odst. 4 obch. zák., dle něhož bez ohledu na způsob určení likvidátora může soud na návrh osoby, jež na tom osvědčí právní zájem, odvolat likvidátora, který porušuje své povinnosti, a nahradit ho jinou osobou.
18. Citovaná právní úprava byla s účinností od 1. 1. 2014 nahrazena ustanoveními § 191 odst. 2 o. z.
19. Podle ust. § 191 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. v platném znění, občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), na návrh osoby, která na tom osvědčí právní zájem, soud odvolá likvidátora, který řádně neplní své povinnosti, a jmenuje likvidátora nového.
20. Důvody pro odvolání likvidátora, které navrhovatelé uvádějí v návrhu na zahájení řízení, odpovídají s účinností od 1. 1. 2014 skutkové podstatě upravené v § 191 odst. 2 o. z., a stejným způsobem je i upravena aktivní věcná legitimace osob k podání takového návrhu. Účinná právní úprava se tak nijak neliší od dosavadní právní úpravy, kterou v poměrech projednávané věci aplikoval soud prvního stupně, což i ve svém rozhodnutí uvedl (odst. 16 usnesení).
21. Pro rozhodnutí soudu je podle ust. § 167 odst. 2 a § 154 odst. 1 o. s. ř., které se vztahuje i na odvolací řízení (§ 211 o. s. ř.), rozhodující stav v době vyhlášení rozhodnutí.
22. K tomu odvolací soud konstatuje, že po zahájení řízení návrhem navrhovatele a) ze dne 24. 9. 2013, nastaly nové skutečnosti, spočívající ve jmenování dalších dvou likvidátorů Společnosti soudem, a to společnosti Tomko a partneři, v.o.s. a JUDr. Dagmar Mixové, s tím, že bylo stanoveno, že likvidátoři jednají za společnost vždy dva společně (viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. prosince 2016, č. j. 7 Cmo 313/2016 – 167, kterým bylo mimo jiné potvrzeno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. února 2016 č. j. 73 Cm 321/2015-90). Z odůvodnění usnesení odvolacího soudu plyne, že důvodem pro jmenování dalších dvou likvidátorů vedle stávajícího likvidátora (v této věci účastníka) byly skutečnosti, že se jedná o provádění rozsáhlé a složité likvidace Společnosti, kterou provázejí četné a složité soudní spory v České republice i v zahraničí (USA, Kypr, Lucembursko), likvidace trvá déle než 15 let vzhledem k datu, kdy se stávající likvidátor ujal své funkce (15. 12. 2000). Jako důvodné shledal odvolací soud jmenování dvou nových likvidátorů ze seznamu insolvenčních správců podle ust. § 191 odst. 4 o. z., s ohledem na napjaté vztahy mezi členy statutárního orgánu Společnosti a stávajícím likvidátorem. Určení způsobu jednání tří likvidátorů bylo odůvodněno tím, že pokud by se tak nestalo, mohl by každý z likvidátorů zastupovat právnickou osobu samostatně (§ 164 odst. 2 o. z.), a je proto vhodné stanovit společné jednání dvou likvidátorů za Společnost, aby případné neshody likvidátorů nad dalším průběhem likvidace neohrozily její dokončení.
23. Námitky odvolatele formální povahy, které by měly za následek nesprávné rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci, zakládající kasační důvod dle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř., odvolací soud neshledal, neshledal ani důvody, pro které by bylo napadené usnesení nepřezkoumatelné (§ 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř.) a následně neshledal ani důvodnými věcné námitky odvolatelem vznesené.
24. Odvolací soud se ztotožnil závěry soudu prvního stupně o právním zájmu navrhovatelů na odvolání likvidátora, pro stručnost odkazuje na odst. 18 – 20 usnesení soudu prvního stupně, když ke dni jeho rozhodnutí se k tomu rozhodné skutečnosti nezměnily. Proto ve shodě s ním konstatuje, že navrhovatelé jsou dle ust. § 191 odst. 2 o. z., osobami oprávněnými k podání návrhu dle tohoto zákonného ustanovení. Což odvolatel ani nijak nerozporuje.
25. Odvolací soud se zabýval jednotlivými námitkami odvolatele a dospěl k následujícím závěrům:

K námitce ad 1): Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí správně vyšel z pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2016, č. j. 73 Cm 10/2015-89 ve spojení s potvrzujícím rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6Cmo 40/2017-136, kterým byla žalovanému (v této věci účastníku) uložena povinnost zaplatit žalobkyni [v této věci navrhovatelce b)] částku ve výši 246 497 Kč. O nároku žalobkyně tak již bylo pravomocně rozhodnuto v řízení, jehož předmětem byla náhrada škody, jež žalobkyni vznikla porušením povinnosti žalovaného, jako jejího likvidátora, jednat s péčí řádného hospodáře. Proto soud není již v tomto řízení oprávněn znovu její nárok na náhradu škody posuzovat jako otázku předběžnou, neboť je uvedenými pravomocnými rozhodnutími soudu vázán dle ust. § 159a odst. 1 a 3 o. s. ř., přičemž výrok pravomocného rozsudku je závazný i pro navrhovatelku b) a účastníka, kteří byli účastníky uvedeného řízení. Vzhledem k předmětu tohoto řízení, ve kterém soud posuzuje plnění povinností likvidátora – účastníka, jsou pro věc irelevantní tvrzení odvolatele, že škoda byla poté účastníkem navrhovatelce b) zcela nahrazena převodem na účet, zápočtem a zaplacením do pokladny, stejně jako i postup zbývajících likvidátorů při následném nakládání s touto pohledávkou navrhovatelky b).

K námitce ad 2): V řízení bylo soudem prvního stupně jednoznačně zjištěno, že účastník, se vyjma tří prvních (poslední dne 6. 4. 2017), žádné z dalších schůzek likvidátorů navrhovatelky b), o jejichž konáních byl informován a zván na ně, nezúčastnil. K prokázání aktivity účastníka jako likvidátora v rámci likvidace navrhl účastník provést k důkazu 80 výzev adresovaných zbývajícím dvěma likvidátorů, které byly jeho reakcí na uvedené pozvánky na schůzky likvidátorů, kterými se po nich opakovaně domáhal předkládání listin, vysvětlování jejich postupů a jimi přijatých rozhodnutí při provádění likvidace. Soud prvního stupně návrh účastníka na provedení těchto důkazů správně zamítl dle ust. § 120 odst. 1 věta druhá o. s. ř., neboť předmětné výzvy likvidátora, jsou zjevně nezpůsobilými důkazy, které nejsou sto vyvrátit soudem prvního stupně správně zjištěné shora uvedené skutečnosti, tedy že se účastník se zbývajícími likvidátory prostřednictvím jejich schůzek na rozhodování likvidátorů, potažmo na jimi prováděné likvidaci nepodílel. Na tomto závěru nic nemění ani tvrzení odvolatele, že zbývající likvidátoři tím, že mu jím požadované informace záměrně odpírají, jej zcela nepokrytě z likvidace „vysachovali“. To dle odvolacího soudu postrádá jakoukoliv relevanci, neboť jak bylo soudem prvního stupně dostatečně a správně zjištěno to byl právě on, kdo se sám ze své vůle pravidelných schůzek likvidátorů neúčastnil, ačkoliv právě na těchto schůzkách byla agenda, týkající se likvidace Společnosti, řešena, a nelze pochybovat o tom, že měla být řešena společně všemi třemi likvidátory Společnosti, tedy i účastníkem. Pokud jak sám uvádí, zbylým dvěma likvidátorům nevěří a má pochybnosti o řádném výkonu jejich funkce, pak lze spolehlivě usuzovat s ohledem na jím tvrzený obsah výzev, že jejich účelem mělo být obstarání si informací o průběhu likvidace a o činnosti zbývajících dvou likvidátorů. To ale samo o sobě nepředstavuje jeho aktivní podíl na provádění likvidace, když se tohoto procesu ze svého vlastního rozhodnutí sám neúčastní.

K námitce ad 4): Soud prvního stupně pak i správně posoudil, že námitka odvolatele ohledně nezákonného svolání valných hromad, nemůže jako důvod jeho neúčasti na nich obstát (odst. 30, 31 usnesení). Protože likvidátor nabývá působnosti statutárního orgánu okamžikem svého povolání a za řádný výkon funkce odpovídá stejně jako člen statutárního orgánu (§ 193 o. z.), je i on zásadně povinen se valné hromady zúčastnit, neboť každý akcionář je oprávněn při jejím jednání požadovat a obdržet vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti, tj. i její likvidace, ve smyslu ust. § 357 a § 358 ZOK. Účastník se valných hromad neúčastnil na základě svého subjektivního přesvědčení, což vzhledem k uvedenému nelze považovat za omluvitelný důvod jeho neúčasti na nich, a je již nerozhodné zda usnesení valnou hromadou přijatá, byla či nebyla posléze soudem shledána neplatnými.

K námitkám ad 3) a 5): Odvolací soud neshledal porušení práva účastníků na spravedlivý proces tam tvrzený odvolatelem, neboť řízení, jejichž spojení se účastník domáhal, nejsou řízeními, jež

by se spojovala ze zákona, a bylo tedy pouze na úvaze soudu prvního stupně, zda přistoupí k jejich fakultativnímu spojení dle ust. § 112 odst. 1 o. s. ř. Pokud jde o rozhodnutí soudu o neprovedení důkazů navržených účastníkem, tak odvolací soud shledal postup soudu, jakož i jeho odůvodnění, souladný s ust. § 120 odst. 1 věta druhá o. s. ř. Pokud soud prvního stupně zamítl i kladení dotazů vyslychané druhé likvidátorce, které měly dle účastníka osvětlit jejich případné vazby na pana Ševčíka, pana Vostrého, potažmo pana Koženého, k tomu odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně konstatuje, že předmětem tohoto řízení je odvolání účastníka z funkce likvidátora a nikoliv zbývajících dvou likvidátorů. Jinak řečeno v tomto řízení, ve kterém je posuzována řádnost účastníkem vykonávané funkce likvidátora, není důvod zabývat se skutečnostmi ohledně jím tvrzených „případných vazeb“ zbývajících dvou likvidátorů na uvedené osoby, neboť se nejedná o skutečnosti pro uvedené posouzení rozhodné.

26. Dále odvolací soud neshledal důvodné ani námitky odvolatele ohledně exekuce provedené vůči účastníkovi na základě pravomocného usnesení o předběžném opatření ze dne 31. 5. 2017, č. j. 75 Cm 76/2017-8, neboť mu v tomto řízení nepřísluší soudní rozhodnutí přezkoumávat. Přičemž nepředání listin zbývajícím likvidátorům tvořící část účetnictví významné pro provedení likvidace, které byly posléze předmětem exekuce, a jež teprve touto cestou navrhovatel b) získal, bylo soudem prvního stupně zjištěno i z výslechu JUDr. Mixové – jedné z likvidátorů Společnosti. I toto zjištění soudu prvního stupně je dle odvolacího soudu správné a dostatečné, jakož i jeho hodnocení provedeného důkazu (odst. 33, 34 usnesení). Zamítl-li soud prvního stupně v souvislosti s tím podaný učiněný návrh účastníka na provedení důkazů výslechem účetní Netolické, pana Olivy, jakož i výslech účastníka, z důvodu hospodárnosti řízení, byl jeho postup vzhledem ke všem jím zjištěným skutečnostem souladný s ust. § 120 odst. 1 věta druhá o. s. ř.
27. K námitkám odvolatele ohledně procesního postupu zbývajících dvou likvidátorů v jiných soudních řízeních, odvolací soud konstatuje, že jím tvrzené skutečnosti jsou pro rozhodnutí soudu vzhledem k předmětu tohoto řízení irelevantní, neboť odvolacímu soudu v tomto řízení nepřísluší přezkoumávat postup soudů v jiných řízeních.
28. Odvolací soud vzhledem k uvedenému dospěl k závěru, že soud prvního stupně zjistil skutkový stav věci úplně a přesně, v rozsahu dostatečném pro učinění správného právního závěru.
29. Proto i odvolací soud z důvodu hospodárnosti řízení zamítl dle ust. § 120 odst. 1 věta druhá o. s. ř. návrhy odvolatele na provedení důkazů, které již navrhoval v řízení před soudem prvního stupně, a které soud prvního stupně ze shora popsaných důvodů správně neprovedl. Odvolatelem navržený důkaz trestním spisem sp. zn. 6 To 52/2011, k jím tvrzeným skutečnostem ohledně jeho aktivit jako likvidátora Společnosti v roce 2001 a i v průběhu trestního řízení, není způsobilým vyvrátit pro věc rozhodné skutečnosti správně zjištěné soudem prvního stupně tak, jak nastaly poté, co společnosti byli jmenováni soudem další dva likvidátoři. Odvolací soud proto i provedení tohoto důkazu dle ust. § 120 odst. 1 věta druhá o. s. ř. zamítl. Pokud dává odvolatel své aktivity v trestním řízení, jakož i jeho výsledky do souvislosti s návrhem navrhovatelky b) na jeho odvolání z funkce, tedy s jednáním zbývajících dvou likvidátorů v této věci, tak k tomu odvolací soud opakuje, že předmětem tohoto řízení není posuzování výkonu funkce zbývajících dvou likvidátorů, to lze toliko posuzovat pouze ve vztahu k posuzování výkonu funkce účastníka, což i soud prvního stupně dostatečně učinil.
30. Dále odvolací soud zamítl i návrhy navrhovatelů na doplnění dokazování, kterými mělo být prokázáno, že účastník se i nadále schůzek likvidátorů, na které je pravidelně zván, neúčastní. A to z důvodu hospodárnosti řízení, neboť zástupce účastníka při jednání odvolacího soudu k tomu uvedl, že na všechny pozvánky, které jsou účastníku zasílány, účastník reaguje opět písemnými výzvami, tedy na jeho přístupu k provádění likvidace se od rozhodnutí soudu prvního stupně ničeho nezměnilo.

31. Kromě řádně a dostatečně zjištěného skutkového stavu soudem prvního stupně, který nedoznal změn ani v odvolacím řízení, se odvolací soud ztotožňuje rovněž s jeho právním posouzením věci, které považuje za správné a i výstižné, odpovídající i právní úpravě účinné od 1. 1. 2014, která nahradila právní úpravu jím aplikovanou.
32. Vzhledem ke všemu výše uvedenému odvolací soud zcela ve shodě se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že účastník jako likvidátor Společnosti, porušil svou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře, čímž způsobil navrhovatele b) škodu ve výši 246 497 Kč. Poté, co byli soudem jmenováni Společnosti další dva likvidátoři, s nimi odpovídajícím způsobem nespolupracuje [např. neposkytl ostatním likvidátorům potřebnou součinnost, spočívající v předání např. části účetnictví navrhovatele b), jeho část byla získána až prostřednictvím exekuce provedené k výkonu usnesení Městského soudu v Praze, č. j. 75 Cm 76/2017-8], nepodílí se na přijímání rozhodnutí likvidátorů a nepodílí se tak odpovídajícím způsobem na provádění likvidace samotné, a tak ani na dosažení účelu likvidace ve smyslu ust. § 187 o. z. Dále pak tím, že se neúčastní valných hromad Společnosti, porušuje své povinnosti (§ 357 a § 358 ZOK), plynoucí mu z nabytí působnosti statutárního orgánu poté, co byl do funkce likvidátora povolán (§ 193 o. z.). Z uvedeného plyne, že de facto činnost likvidátora, jak mu to zákon ukládá v ust. § 196 odst. 1 o. z., nevykonává. Protože tedy účastník neplní své povinnosti likvidátora řádně, je dán důvod pro jeho odvolání z této funkce dle ust. § 191 odst. 2 o. z., tak jak správně uzavřel soud prvního stupně.
33. Odvolací soud se zcela ztotožnil i se závěrem soudu prvního stupně, že zde není dán důvod pro jmenování dalšího likvidátora společnosti. Ustanovení § 191 odst. 2 o. z., které váže k rozhodnutí soudu o odvolání likvidátora z důvodu řádného neplnění povinností jeho rozhodnutí o jmenování likvidátora nového, reflektuje situaci, kdy by z důvodu odvolání likvidátora bez jmenování nového, byl absencí likvidátora přerušen proces likvidace, který má být zásadně kontinuální, což není žádoucí. Taková situace tu sice ke dni podání návrhu byla, ale ke dni rozhodnutí soudu již neexistuje. Společnost má v současné době další dva činné spolupracující likvidátory, přičemž tento počet lze považovat za dostatečný, a i souladný se způsobem jejich jednání za Společnost, soudem určeným. Nadto ani rozhodnutí soudu, kterým byli tito zbývající dva likvidátoři jmenováni, nekonstituovalo počet likvidátorů Společnosti na tři, což je zcela zřejmé jak z jeho výroku, tak i z jeho odůvodnění, na které odvolací soud odkazuje. Protože soud je v tomto řízení dle ust. § 192 odst. 2 o. s. ř. povinen o jmenování likvidátora rozhodnout i bez návrhu, a navrhovatel a) na svém navrhovaném řešení, tj. jmenovat likvidátora z řad osob zapsaných v seznamu insolvenčních správců již spolu s navrhovatelkou b) netrvá, přičemž ke dni rozhodování soudu nebylo ani důvodu toto řešení přijmout, nemusí rozhodnutí soudu o tom obsahovat ani zamítavý výrok (§ 153 odst. 2 o. s. ř.).
34. Ze všech shora popsanych důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil, včetně jeho rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, které je souladné s ust. § 142 odst. 1 a § 151 odst. 2 o. s. ř.
35. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť v odvolacím řízení měli plný úspěch navrhovatelé, pročež jim náhradu nákladů přiznal. V jeho průběhu prokazatelně vznikly navrhovatelům náklady za 2 poskytnuté společné úkony právní služby advokátem každému z nich, a to 1x za vyjádření k odvolání dle ust. § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) a účast na jednání před odvolacím soudem dne 3. 9. 2020 (jednání nepřesáhlo délku 2 hodin) dle ust. § 11 odst. 1 písm. g) AT. Výše odměny advokáta se určuje při tarifní hodnotě věci 50 000 Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. c) AT ve spojení s § 7 bod 5 AT ve výši 4 x 3 100 Kč, kdy při poskytnutí společných úkonů se každá odměna advokáta snižuje o 20% dle ust. 12 odst. 4 AT, paušální náhrada hotových výdajů advokáta se určuje dle ust. § 13 odst. 4 AT 2 x 300 Kč a náhrada za 21 % DPH se z toho určuje ve výši 2 209,20 Kč (zástupce navrhovatelů doložil, že je plátcem DPH). Celkem se dle ust. § 151 odst. 2 o. s. ř. náklady řízení navrhovatelů určují částkou

12 729,20 Kč, a v této výši jim byla jejich náhrada odvolacím soudem přiznána; platební místo je určeno dle ust. § 149 dost. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Praha 3. září 2020

JUDr. Lenka Broučková v. r.
předsedkyně senátu